

**DUCH SVATÝ VZBUZUJE V NAŠEM
SRDCI SMYSL PRO VÍRU***(Katecheze papeže Františka na generální audienci,
15.5.2013, nám. sv. Petra)*

Rád bych se zamyslel nad působením, kterým Duch svatý přivádí církev a každého z nás k Pravdě. Ježíš sám říká učedníkům: „uvede vás do celé pravdy“ (Jan 16,13), protože On sám je „Duch pravdy“ (srov. Jan 14,17; 15,26; 16,13).

Žijeme v době, která je poněkud skeptická vůči pravdě. Benedikt XVI. častokrát mluvil o relativismu, tj. tendenci mít za to, že neexistuje nic definitivního a myslet si, že pravda plyne z konsensu nebo z toho, co si přejeme. Vyvstává tedy otázka: existuje vskutku pravda? Co je „pravda“? Můžeme ji poznat? Můžeme ji nalézt? Vybavuje se mi tady otázka, kterou položil římský místodržitel Pilát Pontský Ježíšovi, který mu předtím vyjevil hluboký smysl svého poslání: „Co

je pravda?“ (Jan 18,37-38). Pilát nedovede pochopit, že Pravda stojí před ním, neumí v Ježíši spatřit tvář pravdy, která je tváří Boha. A přece Ježíš skutečně je Pravda, která se v plnosti časů, „stala tělem“ (Jan 1,14) a přišla mezi nás, abychom ji poznali. Pravda se nedá uchopit jako nějaká věc, pravda se potkává. Není vlastnictvím, nýbrž setkáním s Osobou.

Kdo nám však dá poznat, že Ježíš je Slovem pravdy, Jednorozeným Synem Boha Otce? Svatý Pavel učí, že „jenom pod vlivem Ducha svatého může někdo říci »Ježíš je Pán«“ (1 Kor 12,3). Je to právě Duch svatý, dar Zmrtvýchvstalého Krista, který nám umožňuje rozpoznat Pravdu. Ježíš jej nazývá „Přímluvcem“, tj. „tím, kdo nám přichází na pomoc“ a je po našem boku, aby nás na této cestě poznávání podporoval. Během Poslední večeře Ježíš ujišťuje učedníky, že Duch svatý je naučí všemu a připomene jim Jeho slova (srov. Jan 14,26).

Jak tedy působí Duch svatý v našem životě a v životě církve, když nás uvádí do pravdy? Nejprve připomíná a vtiskuje do srdcí věřících slova, která Ježíš řekl a skrze ně – jak učili starozákonní proroci – je do našeho srdce vepsán Boží zákon, stává se v nás principem, který vyhodnocuje rozhodnutí a řídí každodenní jednání, stává se principem života. Uskutečňuje se velké Ezechielovo proroctví: „Budete čistí ode všech svých nečistot, očistím vás od všech vašich model. Dám vám nové srdce, vložím do vás nového ducha.. Vložím do vás svého ducha a způsobím, že budete žít podle mých zákonů, zachovávat má přikázání a plnit je“ (Ez 36,25-27).

Pak nás Duch svatý, jak Ježíš slibuje, uvede „do celé pravdy“ (Jan 16,13); vede nás nejenom na setkání s Ježíšem, plností Pravdy, ale vede nás také „uvnitř“ Pravdy, tj. umožňuje nám vstupovat do stále hlubšího společenství s Ježíšem, obdarovává nás chápáním Božích věcí. A toho nemůžeme dosáhnout svými silami. Pokud nás Bůh vnitřně neosvítí, bude naše křesťanská

existence povrchní. Tradice církve tvrdí, že Duch pravdy v našem srdci vzbuzuje onen „mysl pro víru“ (sensus fidei), skrze něhož, jak praví Druhý vatikánský koncil, Boží lid pod vedením učitelského úřadu církve neúchylně lne ke svěšené víře, proniká do ní stále hlouběji správným usuzováním a stále plněji ji uplatňuje v životě (srov. Lumen gentium, 12). Zkusme se zeptat: jsem otevřen vlivu Ducha svatého? Prosim jej, aby mi dal světlo a učinil mne vnímavějším k Božím věcem? Každý den se musíme modlit následovně: „Duchu svatý, učiň at je moje srdce otevřené Božím Slovu, at je moje srdce otevřené dobru, at je moje srdce otevřené každodenní kráse Boží.“ Chtěl bych vám všem položit otázku: kdo z vás se denně modlí k Duchu svatému? Málokdo. My však musíme plnit toto Ježíšovo přání a denně prosit Ducha svatého, aby otevřel naše srdce Ježíši.

Pomysleme na Marii, která „uchovávala všechno v srdci a rozvažovala o tom“ (Lk 2,19.51). Přijímání slov a pravd víry, aby se staly životem, se uskutečňuje a roste pod vlivem Ducha svatého. V tomto smyslu je třeba se od Marie učit oživovat v sobě její přitakání, její naprostou ochotu přijmout Syna Božího do vlastního života, který tak bude od toho momentu proměněn. Skrze Ducha svatého budou Otec a Syn přebývat v nás, budeme žít v Bohu a z Boha. Je však náš život skutečně oživován Bohem? Kolik věcí upřednostňují před Bohem?

Drazí bratři a sestry, máme zapotřebí se nechat zaplavit světlem Ducha svatého, aby nás uvedl do Pravdy Boha, který je jediným Pánem našeho života. V tomto Roce víry se ptejme, zda jsme učinili nějaký konkrétní krok, abychom více poznali Krista a pravdy víry četbou a rozjímáním Písma svatého, studiem Katechismu a přístupováním ke svátostem. Ptejme se však zároveň, jaké kroky činíme, aby víra orientovala celou naši existenci. Nelze být křesťany „na čas“, jenom někdy, za určitých okolností a v některých rozhodnutích. Takto nelze být křesťany. Křesťan existuje nepřetržitě! Naprosto! Kristova pravda, které nás Duch svatý učí a kterou nám dává, zahrnuje navždy a celý náš každodenní život. Prosme jej častěji, aby nás vedl cestou Kristových učedníků. Prosme jej každý den. Učiňme si toto předsevzetí. Prosme každý den Ducha svatého a tak nás bude Duch svatý přibližovat Ježíši Kristu.

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ NA FAŘE U SV. VÁCLAVA VE ŠK. ROCE 2012 - 2013

1. skupina: 4 – 6 let – úterý 16:00-16:45 (Magda Vlčková)
2. skupina: příprava k 1. sv. přijímání – úterý 15:00-15:45 (P. Mariusz Przygoda)
3. skupina: 7 - 9 let – středa 13:45-14:45 (Radka Habánová)
4. skupina: 10 - 12 let – středa 15:00-16:00 (Radka Habánová)
5. skupina: 13 - 15 let – středa 16:15-17:15 (Radka Habánová)
6. skupina: 15 let a více – čtvrtek 16:00-16:45 (P. Stanislav Příbyl)

→ v případě malého počtu zájemců bude sloučena s biblickou hodinou

Minimální počet ve skupině je 6 dětí (při menším počtu přihlášených nebude skupina otevřena). Rozvrh v uvedené podobě nemusí být zcela definitivní, své podněty či přání můžete vyjádřit např. poznámkou v přihlášce nebo kontaktováním přímo vyučujících. Případné změny v rozvrhu však budou závislé na časových možnostech vyučujících a většiny přihlášených dětí. Vyplněné přihlášky je možno odevzdávat v kostele či na faře (formuláře budou k dispozici v kostele a na faře, resp. na www.farnostsmichov.cz) – nebo je zasílejte elektronicky na adresu radkahab@gmail.com. **Pravidelná výuka bude zahájena 16. 9. 2013.**

Komu nevyhovují termíny výuky v naší farnosti, může se přihlásit i v sousední farnosti Hlubočepy:

1. skupina: příprava k 1. sv. přijímání – čtvrtek 15:45-16:45
2. skupina: mladší školní věk – čtvrtek 14:30-15:30
3. skupina: starší školní věk – čtvrtek 17:00-18:00

Výuka probíhá na Barrandově v azylovém domě Gloria, jehož zřizovatelem je Arcidiecézní charita, adresa: Renoirova 7, asi 5 min. pěšky od stanice tramvaje K Barrandovu. Vyučuje Radka Habánová.

PRAVIDELNÝ PROGRAM FARNOSTI

Jednotlivá společenství v naší farnosti Vám nabízejí možnost prohloubit svou víru, setkat se s lidmi podobného smýšlení. Všichni jsou srdečně zváni!

Farní káva

neděle od 9:00 a od 10:30 - velký sál na faře

Společenství starších rodičů

neděle 17:00 - 18:30 - velký sál na faře

Pondělní společenství

pondělí od 18:30 - velký sál na faře

Pěvecký sbor - zkoušky

pondělí od 18:30 - u sv. Ignáce, sál č. 24

Rekreační cvičení pro ženy

úterý po mši sv., cca 18:00 - 19:10 hod. - vel. sál

Modlitební společenství za obrácení národa

úterý po mši sv., cca od 18:15 - mateřské centrum, kdo se nemůže zúčastnit, může se spojit v modlitbě v uvedený čas, nebo každý den od 20:00

Společenství mládeže (15 - 26 let)

středa od 18:30 - na faře. Další podrobnosti na smichovske.spolco.cz

Mateřské centrum Venoušek

čtvrtek od 9:30 do 11:30 - mateřské centrum (součástí setkání je cca půlhodinka společné modlitby)

Biblická hodina pod vedením **P. Stanislava**

čtvrtek od 18:15 - velký sál na faře

Čtvrteční modlitební večery

čtvrtek od 19:15 - velký sál na faře

Příprava na biřmování pod vedením P. Stanislava

Bude oznámeno v ohláškách

Modlitba sv. Růžence

Každý čtvrtek a pátek od 17 hod.

Pravidelná páteční adorace

Každý pátek po večerní mši sv. společná adorace. Každý první pátek v měsíci je adorace do 23 hod.

Farní pastorační rada

Nejbližší schůzka bude 16.6. v 19:15 na faře

Redakční rada Zpravodaje

Nejbližší schůzka 25.6. v 18:30, farní kancel.

Výuka dětí - náboženství

Pravidelná výuka zahájena 17.9., rozpis ve vývěsce

Katechumenát dospělých - individuální

přípravu vedou P. Jerzy a P. Mariusz

farář:

P. Jerzy Gapski : tel: 257 317 652 / 724 324 555 / gapski@centrum.cz

farní vikář:

P. Mariusz Przygoda : tel: 257 317 652 / yuga@centrum.cz

výpomocný duchovní:

P. Bonaventura Josef Rosa OFMConv. : tel. 739 389 247

rektor kostela sv. Gabriela:

P. Stanislav Příbyl : tel. 241 416 252 / 605 830 201

Sponzorské dary:

Číslo bankovního účtu smíchovské farnosti je 110840051/0100. Jako variabilní symbol uveďte číslo dárce, které vám přidělí farář.

Farní www stránky:

Adresa je: www.farnostsmichov.cz Své příspěvky, fotografie, aktuality a vše, co chcete na stránky umístit, pošlete na adresu: vojtech.skacha@seznam.cz

Farní Zpravodaj:

Zprávy o dění ve farnosti, oznámení, ohlasy, dojmy, postřehy, fotografie, zasílejte na: prispevky@volny.cz Uzávěrka je vždy 20.

Farní knihovna:

Knihovna je ve farním sále, půjčuje se vždy při kávě po nedělní mši sv. v 9:30 (tedy v době 10:45-11:30). Dále je možné si knihy půjčovat po dohodě s knihovníky i v jednotlivých společenstvích. Díky darům máme již téměř 500 knih a 50 audiokazet, všem dárčům srdečně děkujeme.

PRO PŘÍPRAVU OBLÍBENÉ NEDĚLNÍ AKCE "FARNÍ KAFE" HLEDÁME DOBROVOLNÍKY, KTEŘÍ NAVAŘÍ KAFE, ČAJ A NAARANŽUJÍ ZAKOUPENÉ SUROVINY, JINÝMI SLOVY BUDOU "DRŽET SLUŽBY" . STÁVAJÍCÍ DOBROVOLNÍCI JSOU VYČERPÁNI! ZÁROVEŇ PŘIPOMÍNÁME, ŽE KAFE NENÍ PLACENO ZE SBÍREK, TAKŽE VÁŠ DROBNÝ PŘÍSPĚVEK VDĚČNĚ UVÍTÁME!

LETNÍ TÁBOR PRO DĚTI OD 6 DO 12 LET

Letní tábor se uskuteční v termínu 3. – 10. 8., v objektu TJ Lbín ve Skalici u Litoměřic. (Bereme i předškoláky.) Děti se můžou těšit na dobré jídlo, na hry, výlety, celotáborovou hru a na příjemné vedoucí. Děti je možné přihlásit na mailu bet-el@seznam.cz (uveďte jméno dítěte, datum narození, kontaktní adresu na vás a telefon). Na www.bet-el.signaly.cz je ke stažení přihláška. Cena je letos 2150,-Kč (z toho 50,-Kč je na úrazové pojištění). Je možné platit na účet o.s. Bét-el (prosíme, ne dřív než v květnu a nejpozději do 15.7. 2013) nebo hotově na schůzce s rodiči. Pro ty rodiče, kterým přispívá zaměstnavatel, můžeme připravit fakturu nebo potvrzení. V případě odhlášení je nevratné storno 150,-Kč.

Předtáborová schůzka pro rodiče proběhne v úterý 18.června 2013 v 18h. na faře u kostela sv. Václava na Smíchově, (informace na www.bet-el.signaly.cz). Přihlašovat děti je možné do 30. června 2013 nebo do naplnění kapacity (18 osob).

Magda Vlčková

LETNÍ TÁBOR CAMAPAMENTO

Sdružení Campamento '99 pořádá ve dnech 13.-27. července letní tábor DO HLUBIN NOVÉHO SVĚTA pro děti ve věku 5-14 let. Pro nejmladší děti existuje rovněž možnost jet pouze na první týden.

Tábor se koná v krásné krajině šumavských lesů, u jednoho z nejstarších rybníků v Čechách a kousek od vodní nádrže Lipno. Na všechny čeká bohatý program a samozřejmě zajímavá celotáborová hra. Cena tábora pro jednoho účastníka činí 4190 Kč (na 14 dní), respektive 2150 Kč (na týden).

Program: <http://www.campamento99.cz/docs/letak2013.jpg>

Kontakt: <http://tabor.campamento99.cz>, tabor@campamento99.cz

PRVOKOMUNIKANTI U SV. GABRIELA

V neděli dne 28. dubna přijali první svaté Přijímání u sv. Gabriela sourozenci Kateřina a Jiří Čihákovi. Při latinské mši sv. zpívaly gregoriánský chorál ctihodné sestry benediktinky z Bílé Hory (komunita „Venio“). Náš Jiříček již delší dobu pravidelně ministruje, Kačenka přednesla mariánskou básničku na májové pobožnosti po svatogabrielské nedělní dne 19. května.

Stanislav Přibyl

SVATOJÁNSKÁ POUŤ

Ve čtvrtek 16.5. se sešlo 26 odvážných poutníků v kapli sv. Jana Nepomuckého v Radlicích. Kaple byla vzorně uklizená a připravená k poutní mši (díky p. Oldřichu Kouřimskému!). Účastníci oslovily nádherné liturgické texty a zejména liturgická modlitba ze dne svátku, ve které jsou činy sv. Jan Nepomuckého srovnávány s činy sv. Jana Křtitele. To neuslyšíte nikdy jindy, než v tento den. Přijďte příští rok, ať poznáte další stavbu, která patří k naší farnosti!

PODĚKOVÁNÍ PANU LECIÁNOVI

V neděli 26.5.2013 po raní mši sv.P.J.Gapski poděkoval našemu varhaníkovi panu Laciánovi za 45 let služby v našem kostele a jeho manželce za krásný zpěv žalmů při bohoslužbě

ZDRAVÍ NENÍ PODMÍNKOU

Dnes se často mluví o nové evangelizaci. Proto je důležitým úkolem nás křesťanů vzdělávání v naší víře podle možnosti a schopnosti každého člověka, abychom ji mohli správně šířit. Nově nabytá svoboda přináší s sebou také zápory. Přichází sem mnoho členů různých křesťanských skupin, které původně pocházejí z Ameriky. Nejenom, že je pro nás Evropany nezvyklý jejich způsob ohlašování Božího Slova. Mnohdy prosazují názor, že k přijetí víry v Ježíše Krista je nezbytnou podmínkou úplné tělesné zdraví. Vyzývají lidi k modlitbám na tento úmysl, ale trvají na tom, že se musí uzdravení vždycky uskutečnit. Když se tak nestane, vyčítají člověku slabou víru, nebo ho dokonce obviní z nezájmu. Tento přístup není vůbec správný.

Nejlepší svědectví o pravé víře je příkladný život a dobře volená slova, pokud někoho přivede naše chování k zamyšlení. Víru může svobodně přijmout každý člověk. Ona nejenom ukazuje směr a smysl života, ale je také zdrojem pravé naděje a radosti. Proto se stává, že zdraví lidé hledají posilu u nemocného či postiženého člověka. Ačkoli jsou dobře hmotně zajištěni, tato plnost jim chybí. To je pro nás křesťany naléhavá výzva. Ukazujeme lidem, že i v dnešní době existuje způsob života, který není prázdňový a navíc ještě dokáže bez vtíravých reklam zajistit šťastnou budoucnost. *Ilona Bozděchová*

NOC KOSTELŮ

Děkujeme všem, kteří se jakkoli zasloužili o zdařilý průběh Noci kostelů. Navzdory počasí ke sv. Václavu zavítalo od 18 hod. do půlnoci více než 1600 návštěvníků, což je významný nárůst (vloni lehce přes 1000). Pokud máte nějaké podněty pro příští ročník, případně jste jinde viděli/zažili něco, o co se chcete podělit s ostatními, napište nám.

MONDÉNNÍ SPIRITUALITA

V promluvách papeže Františka se častokrát objevuje pojem mondénní spiritualita. Naposledy 30. dubna v homilii v kapli Domu sv. Marty. V papežském magisteriu jde o pojem zcela nový. Papež poukazuje na to, že jde o největší nebezpečí, které ohrožuje církev. Petrův nástupce to napsal argentinským biskupům v dopise z 25. března: Bylo by katastrofou, kdyby se církev vztahovala k sobě samé v jakémsi teologickém narcisismu, tedy jakési mondénní spiritualitě. Odkud se vzal tento pojem? Papež František odkazuje na francouzského jezuitu, pozdějšího kardinála, Henri de Lubaca (1896-1991) a jeho knihu *Meditace o církvi* z roku 1953. Mondénní spiritualitu (či doslova duchovní mondénnost) zde Lubac definuje jako „největší nebezpečí, věrolomné pokušení, které se – záludně – vždycky obrozuje po přemožení všech ostatních a je dokonce těmito vítězstvími živeno“. K tomu de Lubac dodává: „Nikdo z nás si před tímto nebezpečím nemůže být jistý. Subtilní humanismus je nepřitelem živého Boha a potajmu také nemějším nepřitelem člověka. Může se v nás upevňovat tisícerými úskoky.“

Francouzský kardinál však pojem mondénní spiritualita nevytvořil, nýbrž převzal jej od německého benediktina Anscara Voniera (1875-1938), který většinu svého života prožil v Anglii, v opatství Devonshire. Dom Vonier je významný teolog své doby a především oblíbený autor duchovní literatury. Jeho knihy se v Anglii dosud vydávají. Rozhodně tedy nebude bez užítku seznámit se s několika delšími pasážemi z jeho knihy *Duch a Nevěsta* (*The Spirit and the Bride*), které částečně citoval a komentoval Henri de Lubac.

Dom Vonier popisuje vliv dobrých a zlých andělů na lidskou duši. A v kapitole o darech Ducha svatého také vysvětluje, v čem spočívá hřích proti Duchu, totiž v jakémsi „uhašení Ducha“, ve vědomém uhýbání od Jeho vlivu. Toto byl hřích Luciferův. Andělé, tedy Lucifer a jeho stoupenčí, vysvětluje Vonier, „nemohli zhřešit v důsledku svých vášní. Jejich jediným ohrožením bylo zalíbení v sobě, ba dokonce ve svých nadpřirozených schopnostech bez toho, že by se světili vůli, která je přesahovala, tedy vedení Ducha svatého, Pána a Stvořitele.“ Nadpřirozené schopnosti všech andělů, včetně Lucifera, byly dobré. Nedobré však bylo, hledat v nich zalíbení pro ně samotné, užívat je pro sebe, „nenechat se vést Duchem svatým“.

Toto nebezpečí ohrožuje také církev, konstatuje Dom Vonier. V dějinách totiž církev dosáhla četné „lidské úspěchy“ a dostává se jí také nezřídka „pozemské slávy“. Buduje nádherné kostely, pomáhá chudým, pečuje o nemocné. Někdy ji svět pronásleduje, ale jindy zase tyto její „výsledky“ aplauduje. A tady vyvstává nebezpečí „mondénnosti“, která – jak vysvětluje Dom Vonier – „není tím, co se pod tímto výrazem běžně myslí“. Většinou totiž považujeme v církvi za světáctví či mondénnost „určité zalíbení v bohatství a luxusu v případě některých jejích hodnostářů“. To je jistě také špatné, „ale není to ta hlavní špatnost“. Církev vždycky nalezla síly k poměrně rychlému překonání krize této materiální mondénnosti. Měla však mnohem více těžkostí s onou duchovní mondénností či mondénní spiritualitou.

Tato světská spiritualita může nikoli bez vlivu ďábla začínat okázalým – někdy i upřímným – odmítnutím materiálního světáctví. Muž církve, který je obětí mondénní spirituality nemá zalíbení v luxusu a bohatství. Může žít třeba v krajní chudobě a být přesvědčen, že dává příklad obzvláště vznešených mravů. Ve skutečnosti však připravuje něco, co je - podle Dom Voniera - pro církev „pohromou“. Je možné, že mravy takového duchovně mondénního muže jsou vskutku vznešené. Avšak jeho „mravní normy nejsou zaměřeny na slávu Boží, nýbrž na profit člověka. Toto naprosto antropocentrické zaměření – píše Vonier - je přesně tím, co je míněno výrazem mondénnost. Kdyby člověk vynikal třeba i všemi duchovními dokonalostmi, které by však nevztahoval k Bohu (za předpokladu, že tato hypotéza platí), byla by takováto mondénnost neschopna vykoupení“. Byla by to mondénnost „duchovní“ a nikoli jenom mravní. A nakonec by nakazila samu religiozitu, kterou by „mondénním smýšlením“ proměnila na jakousi bezbožnou spiritualitu pouhého člověčenství.

Dom Vonier je velmi přísný, když píše: „Pokud by se křesťanství mělo snížit na úroveň pouhé mravně dokonalé společnosti, jejímž účelem by byla pouze lidská prosperita, případně prosazování lidské mravnosti, upadla by církev do apostaze, jako sám Lucifer. Popřela by Ducha svatého, odmítla by následovat Jeho vedení, preferovala by oblibu u lidí namísto u Krista a z

lidského aplausu by učinila svou nejvyšší odměnu.“

Mondénní spiritualita je tedy pro církve ten největší hřích a „katastrofa“, varuje Dom Vonier, který stál u zrodu tohoto pojmu a jehož dílo by se vyplatilo znát lépe, jak opakuje Henri de Lubac, který několikrát cituje delší pasáže z díla tohoto benediktina. A dnes je poukaz na toto nebezpečí součástí papežova učení. Upadáme do mondénní spirituality pokaždé, když konáme dobro a přijímáme rozhodnutí, která se jeví mravně, což leckdy alespoň zčásti opravdu jsou; odmítáme bohatství, luxus a materiální mondénnost, ale činíme tak kvůli humanitarismu, kvůli moralismu, kvůli humanitarismu, který vypadá ušlechtilé, ale nemá vztah k Bohu a k Ježíši Kristu. Taková církev, jak řekl papež František, by byla „nevládní humanitární organizací“, za níž, jak ukazuje Vonier, se skrývá ďábel. Tak na to upozornil nynější Petrův nástupce ve své první homilii 14. března v Sixtinské kapli za použití citace francouzského romanopisce Léona Bloye (1846-1917): „Kdo se nemodlí k Pánu, modlí se k ďáblu“. Když se nevyznává Ježíš Kristus, vyznává se mondénnost ďábla.

Článek z internetového časopisu La nuova bussola quotidiana 1. května 2013

MILÁ VZPOMÍNKA

S nastalým „jarem“ jsme navštívili naši krásnou Šumavu. I když to na jaro nyní nevypadá, měli jsme štěstí na hezké počasí, takže probouzející příroda byla nádherná. Svou nádherou stále vypovídá o kráse, lásce a neuvěřitelné tvořivosti Boží. Člověk se uprostřed přírody cítí tak nějak Bohu blíž. Bydleli jsme v Srní, malém to koutku hor, poblíže hranic. Jako křesťanka vím co je mou povinností a tak jsem začala pátrat po nedělní mši svaté. Samozřejmě jsem mířila ke kostelu, krásně zvenci obloženému dřevem. Radost mi ale pokazila zpráva na malé ceduli, že je kostel v opravě a mše svatá bude v sobotu na Obvodním úřadě. I jala jsem se v sobotu navečer hledat Obvodní úřad. Obec je to malá, snad 2 větší hotely a pak samé malé domky či chaty, takže tento doporučený úřad nebylo možné najít. Po delším obcházení jsem ho našla téměř neviditelně označený. Dvě starší ženy, které stály opodál, zajásaly, že na mši svaté budeme tři! Došli jsme do zasedací místnosti úřadu a čekaly na hlavní osobu. Pomalu přibýli další věřící, takže nás nakonec bylo deset, k velké radosti mladšího kněze, udýchaného, ale radostného a plného energie. Rychle si vše připravil, oblékl roucho a na předsednickém místě úřadu sloužil mši sv. Proč o tom píšete? Dobrých 23 let jsem už nezažila mši svatou kolem stolu (jako za totality) a už vůbec ne v úřední místnosti s patřičnou výzdobou, vlajkami, úředními pokyny... Včetně pěkného povzbuzujícího kázání, to byl milý šumavský zážitek. Uvědomila jsem si, že i někteří úřední představitelé mají pochopení pro potřeby svých občanů a dovedou jim vycházet vstříc, a dokonce i věřícím! Dále si uvědomuji, jak my ve větších městech (a tedy i v naší Praze), to máme jednoduché. Mše svaté si můžeme vybrat, jak nám časově vyhovují. Také i kněží nemusí objíždět své farnosti, vzdálené mnoho desítek kilometrů, zvláště v zimním období. Byl to krásný duchovní zážitek a povzbuzení, zvláště když jsem se později dozvěděla (a také z internetu), jak je víra v tom kraji, se středem v Sušici, živá a mohla by být příkladem pro nás městské z pohodlně křesťany, kteří na společný život ve farnosti nemají nikdy mnoho času. *MM*

ČISTOTA DUŠE

Zdravé životní prostředí a tělesná hygiena jsou dnes nejvíce prosazované hodnoty. Avšak stejně důležitá je také čistota duše, která je velmi zanedbaná. Mnozí lidé, nejenom mladí, jsou schopni pro slávu a peníze odsunout své talenty do pozadí a ztratit i lidskou důstojnost. Krása těla se jim stala vším. Internet a módní časopisy jim otevírají tyto možnosti. Úplně bez zábrany jim ukazují na veřejnosti většinou velmi provokativními způsoby. Slovu stud se vysmívají. Proto tak často slyšíme ve zprávách o obtěžování, přepadávání a znásilňování žen. Tato skutečnost by nás měla vést k vážnému zamyšlení nad otázkou, jak prosadit a vrátit nenásilnou formou do společnosti podvědomí o existenci čistoty duše. Není jiná cesta, než náš vlastní příklad. Toto rozhodnutí vyžaduje velikou odvahu tak, jako všechna, která jsou ušlechtilá. Všichni dobře víme, že to, co je moderní, není vždycky správné.

Ilona Bozděchová

POUŤ DO POLSKA – KALIŠ – LICHENĚ – HNĚZDNO

Odjíždíme od kostela sv. Václava 8. 5. v 6 hod ráno, kupodivu přišli jsme všichni včas, jsme prostě vzorní farníci Prahy 5. Je to na nás trochu brzo, přesto nálada je skvělá. Česko – Polskou hranici přejíždíme u Náchoda, vyměňujeme si peníze na útratu. Pak již projíždíme krásnými horami na polskou stranu, hory postupně mizí. Ale je na co se dívat. Je to země, kterou příliš neznáme, i když leží za našimi hranicemi... Polsko, širá, krásná země, která ještě teď nese na sobě znaky různých kultur a především i hanebné pozůstatky předchozích totalitních režimů. Jak je dobře, že naše národy spojuje hluboká katolická víra a dějiny našich národů. Známe se ale navzájem tak málo a je to škoda!

Krajina je stále větší rovina, vesničky jsou ale moc zajímavé a jednotlivá stavení vyprávějí o dávných dobách. Jak mnoho jsme dlužni ve svých vztazích k našim drahým sousedům! A hlavně, jak se později stále více ujišťujeme, žije zde velký, ale nám velmi blízký slovanský národ. Další dny nás o tom na každém kroku přesvědčují.

Náš pan farář Jerzy Gapski zájezd téměř dokonale a s láskou zkoncipoval – snad máme plán na každou minutu, který je s podivem dodržován. Všude přijíždíme včas, první zastavení máme v Kalisz, je to poutní místo Svaté rodiny. Důstojná a krásná mše, začátek naší pouti nemohl být krásnější, zasvěcení rodin. Bohu díky! A frčíme dál. V odpoledních hodinách přijíždíme do Licheně.... Překvapení již

pohledem z autobusu: Bazilika Panny Marie, tak ohromná, vznešená, zářící v odpoledním slunci! Ó Matko naše a Paní naše, jaké úžasné katedrály a poutní místa máš nejen v této zemi, ale i u nás: Svatá hora, Lomeček, Klokoť, Sv. Hostýn. I jinde v Evropě: La Salette, Lurdy, Fátima, Garabandal, Medjugorje, ani je nemůžeme všechna navštívit, natož si uvědomit všechny tyto "doteky Boží Milosti". Vidíte mariánští cititelé?!

Musíme se ubytovat, dát se do pořádku a napapat se. Ovšem největší odvážlivci a nezmaři se jdou ve večerním slunci vykoupat do blízkých jezer, voda je teplá, jak v Podolí.

Druhý den nás čeká fantastický program: Hnězdno, katedrála Nanebevzetí Panny Marie, hrob našeho biskupa a patrona Evropy, sv. Vojtěcha. Oba národy máme společného svatého, není to snad největší důkaz naší sounáležitosti?!

Katedrála Nanebevzetí Panny Marie je původně z 11. století, ve 14. století obnovena goticky, barokní úpravy v 17. století. Uvnitř se nachází stříbrný relikviář – náhrobek svatého Vojtěcha ze 17. století a tzv. Hnězdeské dveře (románské z doby kolem roku 1175). Ve městě je řada dalších starobylých kostelů: sv. Jiří (12. století), sv. Jana (14. stol.) s klášterem johanitů, sv. Trojice (15. stol.), františkánský (13. stol.), sv.

Michala (15. stol.), sv. Vavřince (16. stol.), sv. Petra (17. stol.).

Náš pan farář Gapski slouží mši svatou před stříbrnou rakví s. Vojtěcha, ministrují moji přátelé, pánové Nedbal, Macek a Edvard. Stříbrná rakev světce, jak dojemná a neopakovatelná je pro mne souvislost s naší pražskou katedrálou a stříbrnou rakví sv. Jana Nepomuckého – snad stále na to musím myslet a děkovat. Sv. Vojtěše, oroduj za nás!

Na cestě zpět se zastavujeme v rodišti našeho pana faráře v Kazimierz Biskupi, prohlížíme si kostely sv. Jana a sv. Martina, překrásné kostelíčky, plné ducha, modlitby a zbožnosti. Srdečně se zdravíme s rodiči pana faráře.

3. den – Licheň – snídaně, prohlídka poutního místa, mše svatá, oběd,

křížová cesta, prohlídka místa zjevení Panny Marie – les Grombliński, večere, mariánská pobožnost „Apel Mariin“; Mariánská pobožnost je důstojná, slavná. A počasí – neuvěřitelné, jistě také v režii pana faráře, stále slunečno a teplo. A co se zde kdysi událo?

Panna Maria se poprvé zjevila polskému vojákovi na bojišti u Lipska, po bitvě v roce 1813. Této krvavé bitvy se zúčastnily mimo jiné i polské legie, které měly velké ztráty. Jeden z vojáků - Tomáš Klossowski, v této bitvě těžce raněný - začal prosit Matku Boží o záchranu. V obrovské bolesti, která pronikala celé jeho tělo, spatřil najednou postavu Panny Marie, a ta mu slíbila pomoc pod podmínkou, že nalezne její zobrazení. Zázračně zachráněný legionář po mnoha letech hledání našel obraz zobrazující Marii tak, jak ji kdysi viděl na bojišti u Lipska.

Obraz našel poblíž Czestochowy, přinesl ho do svého domu v Izabelinie a zahrnul ho zvláštní úctou. Několik let nato Tomáš Klossowski přenesl obraz do lesa v Grablinu, který je vzdálen asi tři kilometry od jeho domu. Obraz umístil v malinké kapličce na borovici u lesní cesty.

V rámci oslav Milénia křtu Polska dne 15. srpna r. 1967 byl obraz Panny Marie Licheňské korunován papežskou korunkou kardinálem Stefanem Wyszyńskim, primasem Polska. Kardinál v Lichni pracoval ještě jako bohoslovec diecézního semináře ve Włocławku a byl zde zázračně uzdraven z tehdy nevléčitelné nemoci.

V roce 1999 toto poutní místo navštívil papež Jan Pavel II, jenž poželhal nově začatou stavbu licheňského chrámu. Petrův nástupce zde strávil dvě noci. Po celou tu dobu byl zázračný obraz

Panny Marie umístěn v soukromé kapli v prostorách zvláště pro papežskou návštěvu připravených. V souvislosti s budovaným chrámem Svatý Otec řekl: Bratři a sestry, děkuji Boží Prozřetelnosti, že na stezkách mého putování po vlasti se nachází právě toto poutní místo, že se můžu setkat s vámi na tomto malebném pahorku obklopen nádhernou jarní přírodou, uprostřed polí a lesů, abych posvětil nový chrám ke cti Bohorodičky. Obdivuji tu obrovskou stavbu, která je ve své architektonické velkorysosti výrazem víry a lásky k Panně Marii a jejímu Synu. Vzdávám Bohu díky za

tento chrám. Licheňský chrám zasvěcený Panně Marii Licheňské, ve kterém se nachází zázračný obraz, je největší v Polsku a kvůli svému velkému významu v životě církve byl v roce 2005 papežem Janem Pavlem II. označen titulem bazilika minor. Rychlý rozvoj tohoto poutního místa a přítomnost poutníků v Lichni jsou bez pochyby Božím dílem. Panna Maria, již si Bůh vyvolil za Matku svého Syna a za Matku všech věřících, je zde svým dětem průvodkyní a neustále se za ně přimlouvá. Její mocná přímluva na tomto místě přináší ovoce nejen v duších a životě jednotlivců, ale můžeme ji pozorovat ve viditelném znamení této obrovské svatyně, jež vznikla na širém poli malé vesnice.

Pro Boha nic není nemožné. Vyprosit si Boží požehnání na přímlovu Panny Marie je cílem mnoha milionů poutníků, kteří se zde o ně velmi usilovně modlí. Matka Boží neustále připomíná poutníkům, že „bez Božího požehnání marné lidské namáhání“. Boží láska a jeho nekonečné milosrdenství zde mnohým pomáhají zakusit pravou radost a otevírají perspektivu radosti věčné.

V nádherném Božím plánu spásy, který neustále objevujeme a snažíme se podle něj žít, nás doprovází Panna Maria. Na její mocnou přímlovu plnou důvěry a odevzdanosti Bohu, si mohou poutníci u Boha vyprosit potřebné milosti pro sebe, své blízké a známé. Toto poutní místo spravuje Kongregace kněží mariánů založená blahoslaveným o. Stanislavem Papczyńskim v roce 1673. Je to nejstarší řeholní komunita, která má polského zakladatele a která existuje od svého vzniku až dodnes. Kongregace kněží mariánů je mariánským řádem. Jako cíl svého působení si ukládá: šíření úcty Neposkvrněného Početí Panny Marie, apoštolát a modlitbu za zemřelé.

No a my měli možnost prohlédnout si slavná místa návštěvy bl. Jana Pavla II. Setkali jsme se se zakládajícím farářem Licheňské baziliky i celého areálu Eugeniuszem Makulskim, který je velmi blízkým přítelem a vzorem našeho pana faráře.

Otec Makulski naše společenství srdečně přijal a každému zvláště nám udělil vložení svých rukou osobní požehnání! Téměř hmatatelně bylo cítit sílu jeho požehnání. Mnohé z nás tento úžasný zážitek dojal k slzám... další Bohu díky! Od polských farníků dostáváme posvěcený obraz panny Marie Licheňské: Bolestné královny Polska - jméno, které obdržela od poutníků Licheňská Madonna souvisí s jejím vzhledem: na hlavě má korunu, na hrudi objímá bílého orla a na plášti jsou umístěny atributy umučení Páně. Panna Maria se na tomto obraze uctívá od 19. století.

4. den začínáme opět co nejlépe: mší svatou a pak již balíme domů. Počasí se horší, poprchává,

slunečno bylo dohodnuto přesně na minutu, jen na pobyt. Cesta je sice dlouhá, ale prožité zážitky nás ve vzpomínkách stále vrací k milým místům a nedávným zážitkům! Ještě před překročením hranice zastavujeme na chvíli v dalším významném mariánském poutním místě – Vambeřicích, kam chodívala na poutě Babička (Boženy Němcové) a kam v odvodil poutě pan Jirsák (Poláček – Bylo nás pět).

Díky Panno Maria, matko Polska, za Tvou ochranu a požehnání naší cestě. Díky pane faráři za krásný zájezd! Díky moji přátelé za překrásné společenství! Bůh Vám žehnej! JM

POŘAD BOHOSLUŽEB VE SMÍCHOVSKÉ FARNOSTI

Neděle: 8:00 9:30 18:00 **sv. Václav**
(9:30 se zohledněním přítomnosti rodin s malými dětmi)

Neděle: 11:15 17:00 **sv. Gabriel**

Po-So: 7:30 17:30 **sv. Václav**

Pátek 15:00 **Palata**

KONTAKT S KNĚZEM

úterý: 8:00 - 11:00 (kromě 3. úterý v měsíci)
Jindy po dohodě nebo v čase bohoslužeb.

ÚŘEDNÍ HODINY

(farní kancelář nebo v sakristii kostela)
pondělí - pátek: 8:00 - 12:00

PŘÍLEŽITOST K PŘIJETÍ SVÁTOSTI SMÍŘENÍ U SV. VÁCLAVA

Neděle: - ráno 7:30 – 7:55 9:00 – 9:25

- večer 17:30 – 17:55

Všední dny: - večer 17:00 – 17:25

Jindy: - po individuální dohodě.

VÝZNAMNÉ DNY, SVÁTKY A FARNÍ PROGRAM

- 1.6. sobota Památka sv. Justina
- 5.6. středa Památka sv. Bonifáce
- 7.6. pátek **Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova**
- 8.6. sobota sv. Medarda
- 11.6. úterý Památka sv. Barnabáše
- 13.6. čtvrtek Památka sv. Antonina z Padovy
- 21.6. pátek Památka sv. Aloise
- 24.6. pondělí Slavnost Narození sv. Jana Křtitele
- 28.6. pátek Památka sv. Ireneje
- 29.6. sobota Slavnost sv. Petra a Pavla
- 3.7. středa Svátek sv. Tomáše, apoštola
- 5.7. pátek Slavnost sv. Cyrila a Metoděje

HUDBA U SV. VÁCLAVA

V neděli 9.června 2013 - zazní při večerní mši svaté

od 18:00 hod. v provedení dětského sboru Zvoneček a Dívčího komorního sboru Abbellimento
Missa Vineae crucis od Ilji Hurníka a další skladby.

Sbormistryně Jarmila Novenková, varhany Jakub Janšta.

V pondělí 17.června po večerní mši svaté - cca od 18:30 hod.

se bude konat varhanní koncert žáků ZUŠ Petřiny - z varhanní třídy paní učitelky Martiny Kolářové. Zazní skladby skladatelů L.Boëllmanna, A.Dvořáka, F.Liszta a dalších. Všichni jste srdečně zváni.

FARNÍ KÁVA O PRÁZDNINÁCH NEBUDE !

Jarmila Paterová

SCHŮZKY MINISTRANTŮ

Od října budou "pravidelné" schůzky ministrantů vždy první sobotu v měsíci po ranní mši sv. v kostele a na faře, pod vedením otce Jerzyho. Prosíme rodiče, aby si termíny s předstihem zanesli do rodinných kalendářů a své syny/dcery posílali, nebo ještě lépe doprovodili a sami se zúčastnili! Budeme nacvičovat službu při "obyčejné" i slavné mši sv., posilovat znalosti a vylepšovat "zastupitelnost". Součástí by měl být i nácvik čtení a získání jistoty při pohybu kolem oltáře.

vydává: Ř.k. farnost u kostela sv. Václava na Smíchově, Náměstí 14.října 17, 150 00 Praha 5, tel. 257 317 652
redakční rada: P. J. Gapski, P. S. Příbyl, M. Muchová, F. Nedbal
uzávěrka: 25. každý měsíc (zašlete na: prispevky@volny.cz) náklad tohoto čísla: 500 ks neprodejné